EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 14.10.2019.
COM(2019) 482 final

2019/0234 (NLE)

Prijedlog

ODLUKE VIJEĆA

o stajalištu koje treba zauzeti u ime Europske unije u okviru Zajedničkog odbora osnovanog Regionalnom konvencijom o paneuromediteranskim povlaštenim pravilima podrijetla u pogledu izmjene Konvencije

OBRAZLOŽENJE

1. PREDMET PRIJEDLOGA

Ovaj se prijedlog odnosi na odluku o utvrđivanju stajališta koje u ime Unije treba zauzeti u Zajedničkom odboru Regionalne konvencije o paneuromediteranskim povlaštenim pravilima podrijetla („Zajednički odbor PEM”) u vezi s predviđenim donošenjem Odluke Zajedničkog odbora PEM o izmjeni Konvencije

2. KONTEKST PRIJEDLOGA

2.1. Regionalna konvencija o paneuromediteranskim povlaštenim pravilima podrijetla

Regionalnom konvencijom o paneuromediteranskim povlaštenim pravilima podrijetla utvrđuju se odredbe o podrijetlu robe kojom se trguje na temelju relevantnih sporazuma sklopljenih između ugovornih stranaka.

Sustav paneuromediteranske kumulacije podrijetla omogućuje primjenu dijagonalne kumulacije između 26 ugovornih stranaka Konvencije: Europske unije, Islanda, Lihtenštajna, Norveške, Švicarske, Alžira, Egipta, Izraela, Jordana, Libanona, Maroka, Palestine[1], Sirije, Tunisa, Turske, Albanije, Bosne i Hercegovine, Hrvatske, Sjeverne Makedonije, Crne Gore, Srbije, Kosova[2], Farskih otoka, Republike Moldove, Gruzije i Ukrajine. Njime se utvrđuje multilateralni okvir pravila o podrijetlu za mrežu sporazuma o slobodnoj trgovini, a primjenjuje se ne dovodeći u pitanje načela utvrđena u tim sporazumima. Konvencija je za Uniju stupila na snagu 1. svibnja 2012.

Europska unija stranka je Konvencije[3].

2.2. Zajednički odbor PEM

Zajednički odbor PEM osnovan člankom 3. stavkom 1. Konvencije donosi izmjene Konvencije, upravlja njome i osigurava njezinu pravilnu provedbu. U skladu s člankom 12. Poslovnika Zajedničkog odbora PEM, odluke Zajedničkog odbora jednoglasno donose ugovorne stranke za koje je Konvencija stupila na snagu te koje su nazočne ili zastupljene na sastanku Zajedničkog odbora PEM.

Ugovorne stranke za koje je Konvencija stupila na snagu imaju pravo glasa. Svaka ugovorna stranka ima jedan glas.

2.3. Predviđeni akt Zajedničkog odbora PEM

Postupak izmjene Konvencije započeo je 2012. i provodi se u okviru radne skupine koja se sastaje najmanje dvaput godišnje. Države članice redovito sudjeluju u tom postupku u okviru različitih foruma (Stručna skupina za carine zadužena za podrijetlo, Radna skupina Vijeća za carinsku uniju, Odbor za trgovinsku politiku).

Dana 27. studenoga 2019. Zajednički odbor PEM na svojoj 9. sjednici treba donijeti odluku o izmjeni Konvencije („predviđeni akt”).

---

[1] Ovaj naziv ne tumači se kao da se njime priznaje Država Palestina niti se njime dovode u pitanje pojedinačna stajališta država članica u vezi s time.

[2] Ovim se nazivom ne dovode u pitanje stajališta o statusu te je on u skladu s Rezolucijom Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda 1244 i mišljenjem Međunarodnog suda o proglašenju neovisnosti Kosova.

[3] SL L 54, 26.2.2013., str. 4.

Svrha je predviđenog akta izmijeniti pravila o podrijetlu kako bi bolje odgovarala gospodarskim okolnostima. Predviđeni akt postat će obvezujući za stranke u skladu s člankom 4. stavkom 3. točkom (a) kojom se propisuje sljedeće: „Zajednički odbor odlukom donosi izmjene i dopune ove Konvencije, uključujući i izmjene i dopune Dodataka”. U posljednjoj rečenici članka 4. stavka 3. točke (a) navodi se: „Ugovorne stranke započinju s primjenom odluka navedenih u ovom stavku u skladu sa važećim zakonodavstvom u svojim državama u skladu s njihovim vlastitim zakonodavstvima.”

Izmjene Konvencije trebale bi se početi primjenjivati 1. siječnja 2021. Međutim, datum stvarne provedbe izmjena će se možda morati izmijeniti kako bi se uzeli u obzir potrebni unutarnji postupci koje druge ugovorne stranke trebaju provesti do tog datuma.

3. STAJALIŠTE KOJE TREBA ZAUZETI U IME UNIJE

Predloženim se izmjenama Konvencije predviđa niz dodatnih fleksibilnosti i elemenata modernizacije, dosljednih s onima koje je Unija već dogovorila u okviru drugih nedavnih sporazuma (Sveobuhvatni gospodarski i trgovinski sporazum između EU-a i Kanade (CETA), Sporazum o slobodnoj trgovini između EU-a i Vijetnama, Sporazum o gospodarskom partnerstvu između EU-a i Japana, Sporazum o gospodarskom partnerstvu između EU-a i Južnoafričke razvojne zajednice) ili povlaštenih režima (opći sustav povlastica). Poboljšanja se sastoje od uvođenja općenito fleksibilnijih i jednostavnijih pravila koja će industrija u EU-u moći lakše ispuniti, a time i povećati svoju izvoznu konkurentnost. Izmijenjenim tekstom ne mijenjaju se institucionalne odredbe važeće Konvencije.

3.1. Pojedinosti u pogledu izmijenjenih pravila o podrijetlu

(a) Odstupanja

Izmijenjenom Konvencijom kodificira se i uvodi veća transparentnost u postojeću praksu prema kojoj se ugovorne stranke mogu bilateralno dogovarati o pravilima koja odstupaju od zajedničkih pravila iz Konvencije tako što se zahtijeva obavješćivanje o takvim odstupanjima (članak 1. stavak 3.). Postojeća odstupanja ostala bi na snazi i na njih se ne bi odnosila obveza obavješćivanja (članak 1. stavak 2.).

(b) U cijelosti dobiveni proizvodi – uvjeti za „plovila”

Takozvani uvjeti za plovila sadržani u izmijenjenom skupu pravila jednostavniji su te se njima omogućuje veća fleksibilnost (članak 3. stavak 2.). U usporedbi s postojećim tekstom određeni su uvjeti izbrisani (tj. posebni zahtjevi u pogledu posade), a drugi su izmijenjeni kako bi se omogućilo ublažavanje pravila (npr. vlasništvo).

(c) Dostatna obrada ili prerada – Prosječne vrijednosti

Izmijenjenim skupom pravila izvozniku se pruža fleksibilnost da od carinskih tijela zatraži odobrenje za izračun cijene franko tvornica i vrijednosti materijala bez podrijetla na temelju prosječnih vrijednosti kako bi se uzele u obzir fluktuacije troškova i valutnih tečajeva (članak 4. stavci od 3. do 6.). Time bi se izvoznicima trebala osigurati veća predvidivost.

(d) Dopušteno odstupanje

Trenutačno se dopušteno odstupanje utvrđuje na 10 % vrijednosti cijene franko tvornica proizvoda (članak 5).

Predloženim se tekstom za poljoprivredne proizvode predviđa dopušteno odstupanje od 15 % neto težine proizvoda, a za industrijske proizvode dopušteno odstupanje od 15 % vrijednosti cijene franko tvornica proizvoda (članak 5).

Odstupanjem u pogledu težine uvodi se objektivniji kriterij, a pragom od 15 % trebala bi se osigurati dostatna razina ublažavanja pravila. Time se ujedno jamči i da fluktuacija cijene robe na međunarodnim tržištima ima utjecaj na podrijetlo poljoprivrednih proizvoda.

(e) Kumulacija

Predloženim se tekstom (članak 7.) zadržava dijagonalna kumulacija za sve proizvode. Predviđa se i opća puna kumulacija za sve proizvode osim tekstila i odjeće iz poglavlja od 50. do 63. Harmoniziranog sustava (HS).

Za proizvode iz poglavlja od 50. do 63. HS-a predviđa se puna bilateralna kumulacija. Naposljetku, ugovorne stranke imat će mogućnost odlučiti se za proširenje opće pune kumulacije i na proizvode iz poglavlja od 50. do 63. HS-a.

(f) Odvojeno knjigovodstveno iskazivanje

U skladu s važećim pravilima (članak 20.) carinska tijela mogu odobriti odvojeno knjigovodstveno iskazivanje ako „nastanu bitni troškovi ili materijalne teškoće u čuvanju odvojenih zaliha”. Izmijenjenim se pravilom (članak 12.) propisuje da carinska tijela mogu odobriti odvojeno knjigovodstveno iskazivanje „ako se upotrebljavaju zamjenjivi materijali s podrijetlom i bez podrijetla”.

Izvoznik pri podnošenju zahtjeva za izdavanje odobrenja za odvojeno knjigovodstveno iskazivanje više neće morati obrazlagati kako čuvanje odvojenih zaliha dovodi do bitnih troškova ili materijalnih teškoća, nego će biti dovoljno navesti da se upotrebljavaju zamjenjivi materijali.

Ako je riječ o šećeru, s obzirom na to da je riječ o materijalu ili konačnom proizvodu, zalihe s podrijetlom i zalihe bez podrijetla više neće morati biti fizički odvojene.

(g) Načelo teritorijalnosti

Važećim se pravilima (članak 11.) dopušta da se određeni postupci obrade ili prerade pod određenim uvjetima obavljaju izvan državnog područja, uz iznimku proizvoda iz poglavlja od 50. do 63. HS-a. U skladu s predloženim pravilima (članak 13.) tekstil više nije isključen.

(h) Neizmijenjenost

Predloženim pravilom o neizmijenjenosti (članak 14.) predviđa se veća fleksibilnost u pogledu kretanja proizvoda s podrijetlom između ugovornih stranaka. Njime bi se trebale izbjeći situacije u kojima su proizvodi za koje nema dvojbe u pogledu njihova statusa proizvoda s podrijetlom isključeni iz korištenja povlaštene carinske stope pri uvozu jer nisu ispunjeni formalni zahtjevi iz odredbe o izravnom prijevozu.

(i) Zabrana povrata carine ili izuzeća od carine

U skladu s važećim pravilima (članak 14.) opće načelo zabrane povrata primjenjuje se na materijale koji se upotrebljavaju u proizvodnji bilo kojeg proizvoda. Izmijenjenim se pravilima (članak 16.) zabrana ukida za sve proizvode, osim materijala koji se upotrebljavaju u proizvodnji proizvoda iz poglavlja od 50. do 63. HS-a (tekstil i odjeća). Ipak, tekstom se predviđaju neke iznimke od zabrane povrata carine na te proizvode.

(j) Dokaz o podrijetlu

Izmijenjenim pravilima (članak 17. stavak 1.) uvodi se jedinstvena vrsta dokaza o podrijetlu (EUR.1 ili izjava o podrijetlu) umjesto sadašnjeg dvostrukog izdavanja potvrda o prometu robe EUR.1 i EUR.MED, čime se znatno pojednostavnjuje sustav. Time bi se trebala poboljšati usklađenost gospodarskih subjekata s propisima jer se tako izbjegavaju pogreške

koje nastaju zbog složenih pravila, kao i olakšati upravljanje za carinska tijela. To ne bi trebalo utjecati na mogućnost provjere dokaza o podrijetlu, koja ostaje nepromijenjena.

Izmijenjena pravila (članak 17. stavak 3.) uključuju i mogućnost postizanja dogovora o primjeni sustava registriranih izvoznika (REX). Izvoznici registrirani u zajedničkoj bazi podataka bit će odgovorni za sastavljanje tvrdnji o podrijetlu, a da se pritom ne mora pokrenuti postupak za dodjelu statusa ovlaštenog izvoznika. Tvrdnja o podrijetlu imat će istu pravnu vrijednost kao izjava o podrijetlu ili potvrda o prometu robe EUR.1. Izmijenjenim pravilima predviđa se i mogućnost da se u budućnosti primjenjuju elektronički izdane potvrde o podrijetlu (članak 17. stavak 4.).

(k) Valjanost dokaza o podrijetlu

Predlaže se produljenje razdoblja valjanosti dokaza o podrijetlu s četiri na deset mjeseci (članak 23.). Time bi se trebala osigurati veća fleksibilnost u pogledu kretanja proizvoda s podrijetlom između ugovornih stranaka.

3.2. Pojedinosti u pogledu izmijenjenih pravila iz popisa obrada i prerada

3.2.1. Poljoprivredni proizvodi

(a) Vrijednost i težina

Ograničenje u pogledu materijala bez podrijetla dosad je bilo izraženo samo u vrijednosti. Novi pragovi izražavaju se u težini kako bi se izbjegla fluktuacija cijena i valuta (npr. ex poglavlja 19., 20., 2105., 2106.), a ujedno su izbrisana određena ograničenja za šećer (npr. poglavlje 8. ili HS 2202).

Izmijenjenim skupom pravila povišen je prag za težinu (s 20 % na 40 %) te je uvedena mogućnost da se za neke tarifne brojeve upotrebljava alternativna odabrana vrijednost ili težina. Poglavlja i tarifni brojevi HS-a na koje se ta promjena odnosi su: ex 1302, 1704 (alternativno pravilo za težinu ili vrijednost), 18 (1806: alternativno pravilo za težinu ili vrijednost), 1901.

(b) Prilagodba modelima nabave

Ostali poljoprivredni proizvodi (tj. biljna ulja, orašasti plodovi, duhan) imaju fleksibilnija pravila prilagođena gospodarskim okolnostima, posebno za poglavlja 14., 15., 20., (uključujući tarifni broj 2008), 23. i 24. HS-a. Izmijenjenim skupom pravila uspostavlja se ravnoteža između regionalnih i globalnih izvora nabave (poglavlja 9. i 12. HS-a). Pojednostavnjena su pravila (smanjenje broja izuzetaka) u poglavljima 4., 5., 6., 8., 11. i ex 13 HS-a.

3.2.2. Industrijski proizvodi (osim tekstila)

Predloženi kompromis sadržava znatne izmjene u odnosu na važeća pravila:

– u pogledu određenog broja proizvoda važeće pravilo iz poglavlja sadržava dva kumulativna uvjeta. To se svodi na jedinstveni uvjet (poglavlja 74., 75., 76., 78. i 79. HS-a);

– briše se velik broj posebnih pravila koja odstupaju od pravila iz poglavlja (poglavlja 28., 35., 37., 38. i 83. HS-a). Taj horizontalniji pristup podrazumijeva jednostavniji pregled pravila za gospodarske subjekte i carinska tijela;

– u važeće pravilo iz poglavlja uključuje se alternativno pravilo čime se izvozniku nudi veći izbor u pogledu ispunjavanja kriterija za stjecanje statusa proizvoda s podrijetlom (poglavlja 27., 40., 42., 44., 70., 83., 84. i 85.).

Sve te promjene dovode do ažuriranih i moderniziranih pravila iz popisa obrada i prerada kojima se općenito olakšava ispunjavanje kriterija za stjecanje statusa proizvoda s

podrijetlom. Usto, prethodno navedenom mogućnošću upotrebe prosječne vrijednosti tijekom određenog razdoblja moglo bi se osigurati daljnje pojednostavnjenje za izvoznike.

3.2.3. Tekstil

Kad je riječ o tekstilu i odjeći, uvedene su nove mogućnosti u pogledu vanjske prerade i dopuštenih odstupanja. Za te su proizvode uvedeni i novi postupci za stjecanje statusa proizvoda s podrijetlom, osobito za tkanine koje bi tako postale lakše dostupne. Usto, puna bilateralna kumulacija primjenjivat će se i na te proizvode. Takva će kumulacija omogućiti da se prerada provedena na tekstilnim materijalima (npr. tkanje, predenje itd.) uzme u obzir u proizvodnom postupku u području kumulacije.

Izmjene Konvencije počet će se primjenjivati 1. siječnja 2021. (ili na datum koji će se dogovoriti u Zajedničkom odboru PEM) među onim ugovornim strankama koje su do tada učinkovito uvele te izmjene Konvencije ili upućivanje na njih u svoje protokole o pravilima o podrijetlu.

4. PRAVNA OSNOVA

4.1. Postupovna pravna osnova

4.1.1. Načela

Člankom 218. stavkom 9. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) predviđeno je donošenje odluka kojima se utvrđuju „stajališta koja u ime Unije treba donijeti tijelo osnovano na temelju sporazuma kada je to tijelo pozvano donositi akte koji proizvode pravne učinke, uz iznimku akata kojima se dopunjuje ili mijenja institucionalni okvir sporazuma”.

Pojam „akti koji proizvode pravne učinke” obuhvaća akte koji proizvode pravne učinke na temelju pravila međunarodnog prava kojima se uređuje predmetno tijelo. Obuhvaća i instrumente koji nemaju obvezujući učinak na temelju međunarodnog prava, ali mogu „presudno utjecati na sadržaj propisa koje donese zakonodavac Unije”[4].

4.1.2. Primjena u predmetnom slučaju

Zajednički odbor PEM tijelo je osnovano na temelju sporazuma, odnosno na temelju Regionalne konvencije o paneuromediteranskim povlaštenim pravilima podrijetla.

Akt koji Zajednički odbor PEM treba donijeti akt je koji proizvodi pravne učinke. Predviđeni akt bit će obvezujući na temelju međunarodnog prava u skladu s člankom 4. Regionalne konvencije o paneuromediteranskim povlaštenim pravilima podrijetla.

Predviđenim aktom ne dopunjuje se niti mijenja institucionalni okvir Sporazuma.

Stoga je postupovna pravna osnova za predloženu odluku članak 218. stavak 9. UFEU-a.

4.2. Materijalnopravna osnova

4.2.1. Načela

Materijalnopravna osnova odluke na temelju članka 218. stavka 9. UFEU-a prije svega ovisi o cilju i sadržaju predviđenog akta o kojemu se zauzima stajalište u ime Unije.

4.2.2. Primjena u predmetnom slučaju

Glavni cilj i sadržaj predviđenog akta odnose se na zajedničku trgovinsku politiku.

[4] Presuda Suda od 7. listopada 2014., Njemačka protiv Vijeća, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, točke od 61. do 64.

Stoga je materijalnopravna osnova predložene odluke članak 207. stavak 3. i članak 207. stavak 4. podstavak 1. UFEU-a.

4.3. Zaključak

Pravna osnova predložene odluke trebali bi biti članak 207. stavak 3. i članak 207. stavak 4. podstavak 1. u vezi s člankom 218. stavkom 9. UFEU-a.

5. UTJECAJ NA PRORAČUN

Izmjene Konvencije PEM temelje se na načelu modernizacije pravila o podrijetlu kako bi ih se uskladilo s novim trendovima iz novijih sporazuma o slobodnoj trgovini. Izmijenjena pravila u Konvenciji PEM sadržavaju uglavnom elemente pojednostavnjenja carinskih postupaka i elemente modernizacije, kao što su:

- Dostatna obrada ili prerada – Prosječne vrijednosti: izračunom cijene franko tvornica i vrijednosti materijala bez podrijetla na temelju prosječnih vrijednosti uzimajući u obzir fluktuacije na tržištu izvoznicima se pruža veća predvidivost;
- Dokaz o podrijetlu: podliježe pojednostavnjenju s obzirom na to da će se upotrebljavati samo jedna vrsta potvrde o podrijetlu – EUR.1;
- Valjanost dokaza o podrijetlu: produljenjem razdoblja valjanosti s četiri na deset mjeseci predviđa se veća fleksibilnost u pogledu kretanja proizvoda s podrijetlom.

Navedene izmjene Konvencije PEM nemaju mjerljiv učinak na proračun EU-a jer se njihovo područje primjene uglavnom odnosi na olakšavanje trgovine i konsolidaciju suvremenih praksi carinskih tijela. Njima se predviđa neobvezno olakšavanje u područjima koja su i dalje u nadležnosti tijela, a da se pritom ne utječe na sadržaj pravila (odvojeno knjigovodstveno iskazivanje, dokazi o podrijetlu, uprosječivanje). Nekim aspektima pojednostavnjenja (kao što je ublažavanje kriterija za plovila) predviđa se veća predvidivost uklanjanjem uvjeta koje carinska tijela trenutačno teško mogu kontrolirati, dok se drugi (neizmijenjenost) odnose na logistiku, a da se pritom ne utječe na sadržaj pravila.

Iako se odredbe o povratu carine mijenjaju, zabrana povrata carine zadržava se u sektoru tekstila i odjeće, koji je i dalje jedan od glavnih sektora trgovine u PEM zoni. Izmijenjena pravila kodificiraju *status quo* zadržavanjem zabrane koja se trenutačno primjenjuje s nekim ugovornim strankama. Predloženom općom punom kumulacijom u PEM zoni nastoje se ojačati postojeći trgovinski tokovi unutar zone i njihova komplementarnost, no ona ne bi trebala u znatnoj mjeri utjecati na naplaćene carine EU-a jer će proizvodi koji podliježu kumulaciji morati poštovati zahtjev dodane vrijednosti u zoni kako bi bili obuhvaćeni povlasticama, što je trenutačno slučaj.

Izmjene pravila iz popisa obrada i prerada u sektoru poljoprivrednih i prerađenih poljoprivrednih proizvoda uglavnom se sastoje od prilagođene metodologije te ne utječu na sadržaj pravila. Postojeći pragovi izraženi u vrijednosti bit će izraženi u težini. Taj je kriterij objektivniji te će ga carinska tijela moći lakše kontrolirati. Pojednostavnjenje posebnih pravila za industrijske proizvode trebalo bi imati ograničen učinak na prihode od carina jer u mnogim slučajevima ona mogu dovesti do promjena u izvorima nabave, a ne do povećanja povlaštenog uvoza iz PEM zemalja koji zamjenjuje uvoz prethodno podložan uvoznim carinama. Utjecaj tih promjena na prihode od uvoznih carina nije mjerljiv.

Kad je riječ o trgovini i njezinu učinku na korištenje povlastica, ublažavanjem zajamčenim novim pravilima stavlja se naglasak na gospodarsku integraciju u cijeloj zoni, primjerice u tekstilnom sektoru u kojem se povlastice već jako često koriste. Poboljšanim pravilima o tekstilu i kumulaciji uglavnom se nastoje povećati postojeća regionalna integracija i dostupnost materijala unutar zone, a ne omogućiti veći uvoz materijala bez podrijetla iz područja izvan zone.

6. OBJAVA PREDVIĐENOG AKTA

Budući da će se aktom Zajedničkog odbora PEM izmijeniti Konvencija, primjereno je nakon donošenja objaviti ga u *Službenom listu Europske unije*.

2019/0234 (NLE)

Prijedlog

ODLUKE VIJEĆA

o stajalištu koje treba zauzeti u ime Europske unije u okviru Zajedničkog odbora osnovanog Regionalnom konvencijom o paneuromediteranskim povlaštenim pravilima podrijetla u pogledu izmjene Konvencije

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 207. stavak 3. i članak 207. stavak 4. prvi podstavak, u vezi s člankom 218. stavkom 9.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

budući da:

(1) Unija je Odlukom Vijeća 2013/93/EU[5] sklopila Regionalnu konvenciju o paneuromediteranskim povlaštenim pravilima podrijetla („Konvencija”), koja je za Uniju stupila na snagu 1. svibnja 2012.

(2) Sustav paneuromediteranske kumulacije podrijetla omogućuje primjenu dijagonalne kumulacije između 26 ugovornih stranaka Konvencije: Europske unije, Islanda, Lihtenštajna, Norveške, Švicarske, Alžira, Egipta, Izraela, Jordana, Libanona, Maroka, Palestine[6], Sirije, Tunisa, Turske, Albanije, Bosne i Hercegovine, Hrvatske, Sjeverne Makedonije, Crne Gore, Srbije, Kosova[7], Farskih otoka, Moldove, Gruzije i Ukrajine.

(3) Konvencijom se predviđa da će pravila o podrijetlu biti potrebno izmijeniti radi bolje prilagodbe gospodarskim okolnostima te se utvrđuju postupci za tu izmjenu. Izmjene Konvencije trebaju se donijeti jednoglasnom odlukom Zajedničkog odbora osnovanog člankom 3. stavkom 1. Konvencije („Zajednički odbor”).

(4) Postupak izmjene Konvencije započeo je 2012. i rezultirao je novim skupom moderniziranih i fleksibilnijih pravila o podrijetlu, dosljednih s onima koje je Unija već dogovorila u okviru određenih novijih sporazuma (Sveobuhvatni gospodarski i trgovinski sporazum između EU-a i Kanade (CETA), Sporazum o slobodnoj trgovini između EU-a i Vijetnama, Sporazum o gospodarskom partnerstvu između EU-a i Japana, Sporazum o gospodarskom partnerstvu između EU-a i Južnoafričke razvojne zajednice) ili povlaštenih režima (opći sustav povlastica).

(5) Očekuje se da će Zajednički odbor donijeti Odluku o izmjeni Konvencije na sjednici 27. studenoga 2019. ili na kasniji datum.

---

5 Odluka Vijeća 2013/93/EU od 14. travnja 2011. o potpisivanju, u ime Europske unije, Regionalne konvencije o pan-euro-mediteranskim povlaštenim pravilima podrijetla (SL L 54, 26.2.2013., str. 4.).

6 Ovaj naziv ne tumači se kao da se njime priznaje Država Palestina niti se njime dovode u pitanje pojedinačna stajališta država članica u vezi s time.

7 Ovim se nazivom ne dovode u pitanje stajališta o statusu te je on u skladu s Rezolucijom Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda 1244 i mišljenjem Međunarodnog suda o proglašenju neovisnosti Kosova.

(6) Budući da će Odluka biti obvezujuća za Uniju, primjereno je utvrditi stajalište koje treba zauzeti u ime Unije u Zajedničkom odboru,

DONIJELO JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Stajalište koje treba zauzeti u ime Europske unije u okviru Zajedničkog odbora osnovanog Regionalnom konvencijom o paneuromediteranskim povlaštenim pravilima podrijetla temelji se na nacrtu Odluke Zajedničkog odbora priloženom ovoj Odluci.

Članak 2.

Ova je Odluka upućena Komisiji.

Sastavljeno u Bruxellesu,

Za Vijeće
Predsjednik